



SZÉPIRODALMI ÉS MŰVÉSZETI F O L Y Ó I R A T

[Főoldal](#) | [Tartalom](#) | [Szerzők](#) | [Szépirodalom](#) | [Publicisztikák](#) | [Állandó rovatok](#) | [Górcső](#) | [Szemlék](#) | [Galéria](#) | [Rendezvéynaptár](#) | [Impresszum](#)

Videó



A Nemzeti Szalon titkai (Kincskeresők)

Keresés a honlapon:

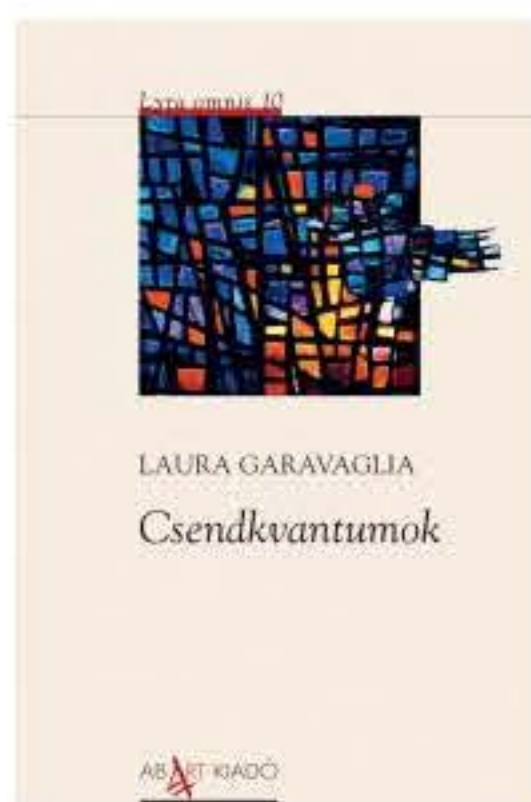


Di' che ti piace prima di tutti i tuoi amici

Partnereink:



Laura Garavaglia: Csendkvantumok



Mintha fotonokat emelne ki a költő keze a vákuumból, szinte hallani a csendet, érezni a létezés nulla mértékű sűrűségét, a kontinuum erejét, a megszámlálható és a nem megszámlálható végtelent, mely az otthonunk, miközben a rakonca szabadon verdes. Gyászok és telített évszakok szikár beszédre szorítják a szerzőt, tüpontos figyelemre az olvasót, közös zarándoklatra. A táj változik, de a háttér mindig ugyanaz: az elkülönbözödés, ami összeköt, a száj, mely a világból táplálkozik és szavakat farag. Az élet udvarát ellepik a dolgok és emlékek közé szorult létezők, a bombatölcsérek körül heged a föld. Az utazó pakol és utazik, az omnipotens szépség várakozó állásponton és mindig támadásra készen. A költő tudja, hogy a kevesebb több és ami sok, az végtelen. Hogy ez a rendes sorsunk, ez az esélyünk. Lételemünk. Laura Garavaglia jelenléte jelenlétre sarkall. Betessékel otthonunkba, vendégségre hív.

Halmosi Sándor

Ab Art Kiadó 2020

Oldalak száma: 108

ISBN: 9786156033161

Fordító: Halmosi Sándor

Sorozat szerkesztők: Balázs F. Attila, Halmosi Sándor

Grafikai szerkesztő: Fábrián István

[Olvass bele!](#)

[Tovább a vásárlásra](#)

[Megosztás 6](#)

[Tweet](#)



Laura Garavaglia (Milánó, 1956)



"Come se la mano della poetessa facesse emergere il silenzio dal nulla, ne sentiamo lo spessore, l'energia infinita che è la nostra dimora. Lutti e un secolo drammatico costringono l'autrice a vagare senza fine insieme al suo lettore. Il paesaggio muta, ma lo sfondo è sempre il medesimo e da esso sgorga la parola. Lo spazio vitale è invaso da cose e memorie. Il lettore si mette in viaggio verso la bellezza onnipotente che l'attende. La poetessa è consapevole che in poesia il meno è di più e che il troppo è illimitato. Essa raffigura il nostro destino. La poetessa Laura Garavaglia ci attende e invita nella dimora nostra"

Traduzione della recensione a cura di Tomaso Kemeny